

Treba je, da se očistimo malenkostne miselnosti in razpršimo one, ki sejejo malodušnost in obrnemo svoj pogled k vzorom, ki so našemu ljudstvu sveti.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Celoletna naročnina: pri širitelju 28 din, na lasten naslov 36 din, v inozemstvo 84 din, z »Mar. listom« 110 din, za Ameriko 3 dolare.

Ček. rač. 17.974.

Najmanjši ogl. 15 D. Izhajajo vsak četrtek.

Leto XXVIII.

Uredništvo in uprava: M. Sobota, Križova 4.

Štev. 5.

Nevarna rana

Na, že zopet bo govor o nekih umišljenih nevarnostih in ranah. Saj tako vsi vemo, in vidimo, da ves svet leži razmesarjen na tleh v mlakah človeške krvi. Vemo tudi, da najbrž ne bo čez leto dni niti sledu o stari častitljivi podobici na njem. Tako se boš morda v prvi zaletelosti vznemel. A vendar si mi mnogo priznal: namreč, da je ves svet ranjen. Vidiš, to je tisto!

Kakor hitro zazeva na telesu kaka rana, se kaj rade in brez posebne težave vtihotapijo najrazličnejše bolezni in presneto se moraš truditi in paziti, če nočeš obdržati svoje telo pri zdravju.

Ves svet se zviija v silovitih krčih. Kaka bo bodoča podoba sveta, oziroma Evrope, ne vemo. Vemo pa, da narod ostane na svoji zemlji tak, kakršen je z vsemi svojimi posebnostmi in duhovnim bogastvom kljub temu, da se meje ene ali druge države raztegnejo ali zožijo.

Toda mi smo stisnjeni v kot. Premalo nas je. Kamor nas bodo posadili, tam bomo, ti prištevajo najbrž kaki ponočnjaki, ki jim je liter vina več kakor pa ponosna zavest, da imamo mir in svobodo v lastni državi.

Tak človek pozablja, da se moč in žilavost naroda ne meri zgolj po številu, ampak po duhovni odpornosti ter verski in narodni zavesti.

Toda nevarna rana, na katero hočemo posebej opozoriti in ki se vriva v naše narodno telo je boljševisko mišljenje, ki ga oznanjajo prijatelji Sovjetske Rusije.

Ne mislimo tu na marksizem med delavskimi vrstami. Ta v naših prekmurskih delavskih vrstah nima ugodnosti. Ne mislimo tu kmetijske ljudi, ki še vedno dobro ločijo krščansko zrno od boljševiskih plev.

Mislamo tukaj na veliko, odprto rano, ki se je vgnezdila med izobraženstvo, ki živi med našim ljudstvom.

To izobraženstvo je več ali manj prepojeno s kulturnim boljševismom, to se pravi, da so jim vrednote, ki so našemu ljudstvu svete, le predmet zasmeha.

Če tem ljudem na priliko sv. pismo ni od Boga razodeta resnica, ampak le zbirka nekakih ljudskih pravljič, potem je to znak, da nam ti ljudje hočejo podreti temelj krščanstva.

Če jim sveto pismo, ki se ga mi oklepamo s sveto ljubeznijo in vsako vrstico čitamo s svetim spoštovanjem, ni nič več kakor kaka narodna pravljica, ki nima podlage in mesta v pravi življenju, potem smo pomilovanja vredni.

Mi, ki imamo to resnico o svetem pismu trdno zasidrano v naših srei, dobro vemo, da je nauk Cerkev, ki jo je ustanovil Kristus, Sin božji, nezmotljiv. Vemo, da v sv. pismu govori ljudem Bog, ki nam nudi na tej težki življenjski poti luč, tolažbo in moč. In kdor nam odvzame to, nam odvzame vse.

Vemo pa tudi dobro, da je vloga izobraženca velika. Kak je izobraženec, tako je ljudstvo. Če so vodniki boljševiski — bodo tudi ljudi vodili v boljševiskem. Če je učitelj boljševiski, bo vzgajal učence v boljševiskem duhu. Če je profesor boljševiski, bo tudi gimnazijca vzgojil v tem mišljenju.

In ljudje, vzgojeni v takem duhu, niso nikak blagoslov za naš kraj in niso samo suha veja na deblu krščanstva, ampak prav posebno nevarni in dovzetni za razne preklucije.

Nesrečna Romunija nam je v tem živ vzgled in dokaz, kam zdrvi država, ki ima na stečaj odprta vrata raznim tajnim silam...

Moramo se tudi zavedati, da je naša država še kakor miren otoček sredi razburkanega morja.

Ta rana je nevarna tembolj, ker se je zajedla pri glavi. In kadar bolezen udari na možgane, je vse telo podvrženo počasnemu umiranju.

NOVI PROSVETNI MINISTER

Dr. KULOVEC STOPIŠ V VLADO

Na predlog predsednika vlade ter v imenu Nj. Vel. kralja in na ukaz kr. namestnikov je bil imenovan za prosvetnega ministra dr. Miha Krek, dosedanji minister brez listnice.

Dr. Franc Kulovec, senator in Korošec naslednik v Sloveniji, je bil imenovan za ministra brez listnice.

Minister dr. Krek je že po smrti pokojnega voditelja dr. Korošca zastopal prosvetno ministrstvo in je že sedaj pokazal veliko razumevanje za naše prosvetne in kulturne potrebe.

Enodušna želja vse Slovenije je, da bi pot, ki jo je načel naš veliki voditelj kot prosvetni minister, gradilo to ministr-

stvo dalje v napredek in blagostanje vse naše države.

Morda se bo kdo vprašal, zakaj ni dr. Kulovec prevzel kako ministrstvo?

Zaenkrat smatra dr. Kulovec sam, da je za njega boljše, če se ne preobremeni s kakimi vladnimi posli. Zato je prevzel samo položaj ministra brez listnice. Kot član kraljeve vlade hoče krepko sodelovati v vodstvu naših državnih poslov, zato pa hoče biti prost prevelike vezanosti na ministrsko pisarno. Na ta način se bo tudi lažje posvetil politični organizaciji v Sloveniji.

Naj spremlja delo obeh ministrov božji blagoslov in trajen uspeh v korist našega naroda in države.

VOJNI VIHAR SE ŠIRI...

Kakor je razvidno iz posameznih vojnih dogodkov, posebno še iz časopisnih poročil, se vojskujoče države na vso moč pripravljajo na odločilne pomladanske dneve, ko nastopi ugodnejše vreme in bodo udarile druga po drugi z vso močjo. S peklensko zagriženostjo se bori druga proti drugi in ne bo ne ena ne druga odnehala tako dolgo, dokler ne bo ena vsa zdrobljena na tleh, ali pa se bosta oba neizprosna sovražnika tako zmučila in skrvavela, da bo to slasten plen za tretjega, ki preži v ruskih stepah na ta trenutek...

AFRIŠKO BOJIŠČE

Če se ozremo v pretekli teden, vidimo, da je bil na tem bojišču glavni dogodek padec trdnjave Tobruk v angleške roke. Angleži so napravili na tem bojišču močan sunek proti mestu Tobruku. Angležem se je posrečilo zavzeti vse, kar je bilo v tem mestu. Nihče ni mogel uiti, tako je bilo mesto obkoljeno. Ujeli so 4 generale in 1 admirala ter 25.000 vojakov. Tako so dozdaj Angleži ujeli vsega skupaj nad 100.000 Italijanov, med njimi 15 generalov in 1 admirala. V roke jim je prišlo tudi nad 200 topov. Angleži so izgubili okoli 500 mož, dočim je bilo na italjanski strani prek 2000 ranjencev.

Angleži pa brez prestanka drvi naprej proti zahodu in so že prišli do mesta Derna, kjer je veliko letališče.

Angleži imajo pri tem poseben način borbe. Medtem, ko en del njenih čet oblega obalne trdnjave, so motorizirane čete že zdavnaj dosegle okolico naslednje trdnjave. In ko pade prva trdnjava, se takoj brez vsakih priprav začne obleganje druge trdnjave; med tem pa motorizirane čete hitijo zopet dalje do prihodnje trdnjave ter čistijo okolico in pripravljajo za obleganje.

Treba je imeti tudi pred očmi velike težave, s katerimi se mora boriti angleška vojska. V Afriki je namreč sama puščava in redkokje kak studenec. In tako morajo vodo dovažati s sabo. Angleži še imajo sedaj 80 km do pokrajine, kjer so že puščavski studenci. In tu bodo še ogorčene borbe. Vendar bodo Italijani potisnjeni v nekaj kot in rešitev za nje bo ali hiter beg ali pa popolna predaja.

Tako so že sedaj Angleži 150 km globoko v Libiji.

Istočasno pa prodirajo Angleži od treh strani v Abesinijo. Na severu so že prišli 180 km globoko v Eritrejo in ujeli 1 italjanskega generala, v sredini pa v Abesinijo samo, kjer povsod bobni abesinske četniške vojske in pozivajo domačine na upor proti Italijanom. Ta upor vodi bivši cesar Hajle Selasie sam. Prodrli je že 200 km v notranjost Abesinije. V južnem delu v Keniji so Angleži potisnili Italjane nazaj.

Treba je tudi vedeti, da je Abesinija sedaj popolnoma odrezana od Italije same in je italjanska vojska navezana sama nase. Edino z letali bi še imela zvezo z ostalimi četami, toda ta zveza je prešibka za močan napad.

Kaj pa Nemci pravijo k temu? Kakor Italjani, tako Nemci pravijo, da je bojišče v Afriki postranskega pomena. Morda hočejo s tem zmanjšati pomen angleških zmag. Sicer so Nemci poslali nekaj 100 letal Italjanom na pomoč. Toda prišli so samo do Italije, oziroma do Sicilije. Tam so jim preprečile pot angleške bojne ladje. Po morju torej ne gre z ladjami, ker je angleška mornarica še vedno najmočnejša.

Z letali pa tudi ne morejo prenesti vsega vojaštva in tankov.

Toda Nemčija je stavila Franciji predlog, naj ji odstopi pristanišče Bizerto, ki se nahaja v afriški koloniji Tunziji, da bi izkrcala tam 2 oklopni diviziji vojaštva kot pomoč Italjanom v Afriki. Te čete čakajo že na Siciliji, otoku v Sredozemskem morju. Toda Francija z maršalom Petainom na čelu, tega ne privoli. Poleg tega pa ima franc. general Weygand v Afriki pripravljenih svežih 20 divizij. In tega se Nemčija boji.

ALBANSKO BOJIŠČE

Na tem bojišču so Italijani dobili močne okrepitve in so navozili mnogo letal in topov v Grčijo, da začnejo protiofenzivo. Tudi Grki niso držali križem rok, ampak so se pripravljali v zasedenih postojankah. Drugo vprašanje pa je, ali bo Italija sama opravila na tem bojišču. Kajti Nemci so zaposleni drugod in čakajo na povelje, kdaj se bo začel napad na Anglijo. Zato so Nemci posredovali v Atenah za mir, toda zaenkrat niso uspeli.

VSA AMERIKA ZA HITRO POMOČ

Vse ameriško javno mnenje — tudi nasprotna stranka Rooseveltova — je enodušno zato, da nudijo Angliji vso pomoč. Angleži pravijo, da potrebujejo orožja in municije bolj, kakor pa ljudi. Zanimivo je tudi to, da je prišel v Anglijo Rooseveltov protikandidat Willkie, da prouči položaj. Še bolj zanimivo je tudi to, da je šel nasproti angleškemu veleposlaniku lordu Halifaxu sam Roosevelt, kar še dosedaj tega ni storil.

ANGLEŽI VKORAKALI V DERNO

Komaj je minulo 4 dni, odkar je padel Tobruk, že so Angleži zopet zavzeli mesto Derno. Italijani se sploh niso branili, kakor je to bilo v Bardiji in Tobruku, ker se je maršal Graziani odločil, da se bo italjanska armada postavila v bran šele pred vojno luko Benghazijem. Angleški srednji in lahki tanki naglo drvi naprej po cesti, ki vodi v Benghazij, kjer se bo odigrala odločilna krvava igra.

Krvava obračunavanja med legionarji Železne garde v Romuniji

Brez dvoma je bil minuli teden na Balkanu v ospredju upor legionarjev v Romuniji. Člani Železne garde so bili namreč nahujskani od nekih tujih pri-sepetalcev in so hoteli uvesti svojo stranovlavo brez generala Antonescu. Toda ta upor ni uspel, čeprav je trajal tri dni, ker romunska vojska ni potegnila z uporniki. Po mnogih mestih je tekla kri. Dva dni so čistili s puškami. Romunija preživlja težke čase. Vse je v njej zrevolucionizirano. Doživela je pregnanstvo kralja, strahoten potres, noranjo revolucijo, izgubila je ozemlje in nazadnje še dobila nemško vojsko. Vse kaže da bodo najbrž Nemci proglasili protektorat (pokroviteljstvo) nad Romunijo. Horia Simo, vodjo Železne garde, so zaprli in z njim 250 članov Železne garde in bodo najbrž vsi v najkrajšem času ustreljeni. General Antonescu pa je sestavil novo vlado.

Te romunske zmede so nam dokaz, kam lahko zaide država, ki ima vrata na stečaj odprta za razne tuje, prevratne elemente in kam privede notranja neenotnost.

Notranja obnova Francije

Maršal Petain je dejal ob priliki, ko so ga obiskali ameriški časniki, da je Evropa potrebna preosnove. In pri tej preosnovi hoče Francija sodelovati. V ta namen mora obnoviti v prvi vrsti sebe in sebi vrniti notranjo moč, potrebna je francoska notranja narodna revolucija.

»Ta revolucija«, je dejal maršal Petain, »je prišla po vojaškem porazu, sedem let za narodnosocialistično in 18 let za fašistično revolucijo. Njen duh pa je popolnoma drugačen, kakor pri teh dveh zgodovinskih revolucijah. Francoska revolucija je ostro prelomila s preteklostjo in se trudi, da uvede skupnostno disciplino, ljubezen do dela, rodovitnost francoske družine in gojitev domovinskega duha. Ta revolucija se je šele rodila in vsega svojega obsega še dolgo ne bo dosegla. Šele ko bodo urejene socialne razmere, bo zaživila svoje polno življenje. Delavski stan bo moral dobiti svoje varščine, kmetijski stan svojo življenjsko pravico. Francoska revolucija potrebuje za svoj uspeh sicer tudi svobodo, a v precejšnji meri je treba to svobodo omejiti, vsaj kolikor se tiče individualizma, to se pravi v državnost izoblikovanega samoljubja. Ta revolucija hoče tudi enakost, vendar ne samo pri vpivanju, marveč tudi pri žrtvah za skupno dobro. Tudi ona gradi na bratstvu, ki pa mora biti očiščeno vsakih dvomnosti in političnih enostranosti. Na ta način bo sedanja revolucija nadaljevala delo prve, velike francoske revolucije.

Dostojanstveno obnašanje francoskega prebivalstva v zasedenem delu domovine ter pametno državno vodstvo, so na veliki svet zunaj napravili najboljše vtis. Francija je začela spet vstajati.

Nemiri v Gornji Italiji

Angleška poročila pravijo, da so v Milanu in Turinu izbruhnili nemiri in to zaradi neuspehov italjan. armade v Albaniji in v Afriki. Pravijo celo, da so morale nemške čete varovati italjanske častnike pred upornimi množicami. Pravijo, da je bilo mnogo ubitih, med njimi nekaj generalov. Kajpada Italijani zanikajo resničnost teh poročil.

Nedelja

Jezus pomiri vihar na morju.

Tisti čas je stopil Jezus v čoln in z njim so šli njegovi učenci. In glej, nastal je na morju velik vihar, tako da so čoln zagrinjali valovi — on je pa spal. In pristopili so učenci, ga zbudili in rekli: Gospod, reši nas, utapljamose! — In Jezus jim reče: Kaj ste boječ, maloverni? — Tedaj vstane in zapove vetrovom in morju — in nastala je velika tišina. Ljudje so se pa začudili in so govorili: Kdo je ta, da so mu pokorni vetrovi in morje? (Mt. 8, 23-27.)

*

Kadarkoli je Jezus komu čudežno pomagal, je po navadi vselej zahteval od njega vero. Z vero vred pa zaupanje.

Vera in zaupanje sta med seboj tako povezani, kakor sonce in njegova toplota. Če sonce sije, tudi ogreva. Če veruješ v Boga, da je ves tak, kakor je: vsemogočen in neskončno dobrotljiv, da ima moč pomagati, potem moraš imeti vanj tudi zaupanje.

Pomanjkanje zaupanja je pomanjkanje vere.

Ti veš, da so božje kreposti tri: vera, upanje, ljubezen.

Da je ljubezen nad vse vredna, si že slišal. Da je vera za zveličanje neobhodno potrebna, to tudi veš. Upanje se pa mnogim ljudem ne dozdeva tako važno in potrebno. Mislijo si nekako tako: ljubezen je zlato, vera je srebro, upanje je pa — baker. Pa ni tako. To je zmota. Vse tri božje kreposti so med seboj v najtesnejši zvezi. Kakor sonce: če sveti slabo, tudi slabo ogreva. Vsi, ki imajo močno vero in gorečo ljubezen, imajo tudi trdno zaupanje v Boga.

Kdor v Boga trdno ne zaupa, kaže, da za njega Bog ni tak, kakršen je: vsemogočen, neskončno dober in usmiljen. Če mu te lastnosti kolikor toliko odrekamo, ga brez dvoma žalimo.

Ali ni zaupati mnogo lepše, kakor pa se bati? Če je zaupanje trdno, je tudi vera močna in ljubezen vroča. Vse tri božje kreposti so vezi, ki nas vlečejo k Bogu in vežejo z Bogom.

Kmečka zveza je zborovala

V nedeljo dne 26. januarja je imela stanovska organizacija slov. kmeta, Kmečka zveza svoj redni občni zbor v Ljubljani in sicer je obhajala obenem petletnico svoje obnove. Navzoči so bili tudi ban dr. Natlačen, knezoškof dr. Rožman, bivši minister g. Snoj in številni prijatelji slovenskega kmeta.

Med zborovanjem je prišel v dvorano naslednik dr. Korošca, minister dr. Franc Kulovec in naslovil na zastopnike slovenskega kmeta sledeče besede:

»Ko sem prišel sem, vidim, da sem prišel med same stare prijatelje, ktere nas je že nad dvajset let vezala vez, ki je močnejša kakor vsaka druga, namreč vez ljubezni do naše kmečke zemlje in vez dela za naš kmečki stan. Pred dvajsetimi leti smo začeli v Kmečki zvezi delati, da bi ustvarili našemu kmetu trden idejni in gospodarski temelj. Obnova našega kmečkega stanu je bila težka, boriti smo se morali včasih s hudimi zaprekami. Toda prebredli in premagali smo tudi te težave. Enaindvajset let dela za kmečki stan je šlo za tem, da se kmečka stanovska organizacija preuredi tako, da bo ustrezala potrebam stanu, ki tvori in bo tvoril jedro našega naroda. Ali naj se pri tem spominjamo žrtev, ali naj pri tem govorimo o težavah, ki jih je bilo treba prestati? To vse naj bo pozabljeno, veselimo se, da smo delali za steber slovenskega naroda — slovenskega kmeta.

Danes se je Kmečka zveza razmahnila in je mogočnejša, kot kdajkoli prej. Pred petimi leti obnovljena, je razpredla mrežo svojih organizacij po vsej Sloveniji in misel kmečke organizacije se sistematično širi. Mladina nove dobe, organizirana v Kmečki zvezi, raste. Veliko je še dela pred nami, cilji so dani in mladino čaka razsežna njiva, ki potrebuje požrtvovalnih oračev. Veseli smo tudi našega združništva, ki je kmeč-

kemu stanu pomagalo v tolikih težavah in gledati moramo, da bo prišlo v sleherno vas.

Kadarkoli je obnovljena Kmečka zveza v zadnjih letih imela občne zборе ali velika zborovanja, so pozdravili njeno delo vedno tudi zastopniki oblasti. Tudi ni bilo občnega zbora Kmečke zveze, ki ga ne bi pozdravil mož, ki nas je tako nenadoma zapustil — dr. Anton Korošec. — (Vsi navzoči so zaklicali spominu dr. Korošca trikrat Slava!) Danes se mislite pokloniti spominu tega velikega Slovenca. Najbolj pa se bomo pokojnemu voditelju oddolžili, če bomo delali z vsemi silami za slovenski narod, da bo npravno in telesno zdrav, da si bomo prizadevali za njegov blagor in njegov napredek. Spominu dr. Korošca se bomo oddolžili, če bomo uravnali vse svoje delo po njegovih navodilih, to je, da bomo ostali zvesti svojemu narodu, državi, kralju in naši narodni dinastiji. To je smisel navodil našega pokojnega voditelja.

Enaindvajset let sem delal med vami in z vašim odborom koval načrte za boljšo bodočnost kmečkega stanu. Ko se danes poslavljam od tega dela, kateremu sem se vedno posvečal z vso ljubeznijo, vam lahko priznam, da bom v bodoče v srcu s staro ljubeznijo podpiral vaše napore, dati slovenskemu kmetu to, kar mu gre. Hkrati vam čestitam k petletnici obnovenje Kmečke zveze in želim, da bi Kmečka zveza doživela še mnogo in še lepših jubilejev, ki bi uresničili veličastni program zveze v korist slovenskega naroda.

Po občnem zboru so se udeležili delegati krajevnih kmečkih zvez spominke svečanosti na grobu večnega dobrotnika Kmečke zveze dr. Korošca, kjer je načelnik Kmečke zveze senator Brodar Janez položil na grob venec iz rdečih nageljev. Po tihi molitvi za pokojnika so se razšli.

V vsako vas mladinsko organizacijo!

Ves svet se organizira, lahko bi rekli, da živimo v neki dobi organizacije. Ali naj sledimo tudi mi temu oboževanju organizacije? Ali naj postavimo neko umetno tvorbo na svoja svobodna ramena? Ne! Mi nočemo take organizacije, mi nočemo samonasilstva in lastnega usužnjevanja. Hočemo pa našo mladinsko organizacijo, ki ne bo nikogar usužnjevala, ampak bo naši mladini pokazala pot do prave svobode in jo vzgajala zanjo.

Je-li potrebna taka organizacija? O tem ni dvoma! In mogoče jo je tudi ustvariti, samo dobre volje je treba, ktere pa mladini nikdar ne manjka, saj brez dobre volje in smisla za žrtve — ni mladine. Hočemo to našo organizacijo v vsako vas, prav vsako vas! Katera je pa tista organizacija, že gotovo veste. Za mladino mladinska organizacija Zveza fantovskih odsekov in Dekliških krožkov.

Marsikdo bo dejal, da šport n telo-

vadba ni za kmeta in delavca, saj ima mnogo gibanja pri svojem težkem delu. Res je, da kmeti mladini ne manjka svežega zraka in telesnega gibanja, toda manjka ji mladostnega razvedrila, pravega duševnega okrepčila, ki ga včasih pri svojem težkem delu zelo pogreša. In tukaj bodo naše organizacije storile svoje veliko poslanstvo, ko bodo vsak večer vedno znova vlivale novega poguma in novih moči za težke naloge naslednjega dne; mladino bodo vzgajale za bodoče življenje. Saj to niso samo telovadna društva, ki bi pospeševala in gojila le telesno kulturo, ampak je zbrano njihovo bogastvo v lepem duhovno-prosvetnem programu. Čim lepše je to medseboj združeno, temveč sado bo prineslo naši mladini.

Toda organizacije, društva je treba najprej ustvariti, jih je treba priklicati v življenje, da bodo lahko nudila naši mladini to, kar potrebujemo v našem mladem življenju.

Kako bomo ustvarili organizacijo?

Pavle Gal:

„Prekasno, oče!“

Zvezde so se prižigale na nebu. Drobne nebeške lučke so utripale in se ozirale na zemlji, ki se je odela v črn plašč noči. Rimska cesta je bila videti, kakor da je posuta z zlatniki.

Izza hribov je lezel mesec.

Počasi je veslal po nebu in se pomikal višje in višje. Njegova bleda mesečina je lila na zemljo in jo čarobno razsvetljevala.

Nad krajino je vladal skrivnostni mir.

Jagnjedi ob cesti so se svetlikali v mesečini in njihove mogočne veje so štrlele proti nebu.

Po cesti — od Beltinec proti Veržju — je stopal samotni popotnik. Ni se oziral v zvezdnato nebo, ni gledal vitkih jagnjedov, ki so se svetili, kakor da so pregrnjeni s srebrnim pajčalanom, ampak je s sklonjeno glavo in upognjenim hrbtom počasi stopal po cesti.

Mož, kakih šestdeset let star, je bil majhne postave in oblečen že v precej oguljeni suknjič. Zgrban obraz je jasno svedočil, da tare moža skrita bol. In ga tudi je: Ob dveh popoldan je dobil br-

zjavko, naj nemudoma pride k sinu, če ga še hoče videti živega.

Že dalj časa je njegov sin Laci služil pri sv. Trojici, v Slov. goricah. Ker pa je gospodarja kmalu pobrala smrt, se je Laci poročil z gospodarjevo hčerko. A tudi on je vidno pešal in težko zbolel.

Takoj so to sporočili očetu. Starec se je takoj napotil. Ker za vlak ni imel denarja, jo je mahnil kar peš. Dolga je pot, od Strehovec pa do sv. Trojice, a on ni gledal na to. Ljubezen je bila močnejša ko strah. Tudi noč, ki ga je zajela na potu, ni preprečila njegovega potovanja. Hodil je brez prestanka. Za njim je že Dokležovje, a dolga pot je še pred njim...

Dospel je do Mure. Temna reka je šumela in hitela v daljavo. Na mostu so ga ustavili orožniki. Pokazal je brzjavko in pustili so ga dalje.

Zvezde so že medlele na nebu, na vzhodu je rdelo jutranje nebo, ko je ves truden prilezel k Sv. Antonu. Le še nekaj ur in dosegel bo cilj.

Počasi ko polz se je pomikal po bregu navzdol. Truden je bil in lačen; noge so mu klecale. Vsedel se je v travo, da bi se odpočil.

Treba je predvsem spoznati, da je potrebna in koristna. Samo nekaj vprašanj si zastavimo in takoj bomo videli, ali nam je organizacija potrebna, ali ne.

Ali ni lepše, da mladina čita in se zabavlja v društvih, kakor pa v gostilnah?

Ali ni boljše, da mladina telovadi in tekmuje med sabo na telovadiščih v plemeniti tekmi, kakor pa da se pretepa z noži med sabo in tako meri svoje moči?

Ali ni lepše biti zmagovalec med prijatelji z odlikovanji in nagradami, kakor pa zmagovalec s krvavim nožem v spremstvu orožnikov in uklenjenimi rokami?

Ali lepše prepevanje naših pesmi po taborih in izletih, kakor nesramne kletvice...

Zdi se mi, da ni treba več dokazov, da je organizacija naši mladini potrebna. In koristna? Nikjer ne more mladina dobiti več kakor, v dobri družbi. Saj je vsakemu znan izrek: »Povej mi s kom občuješ in povedal ti bom, kdo si.« Kaj torej lahko pričakujemo od organizacije vse! Naštejmo le nekaj: Lepo društveno življenje je porok za naše bodoče skupno mirno življenje.

V društvu dobimo potrebno izobrazbo, v knjigah in časopisih, ki so nam vedno na razpolago.

V društvu se razvedrilo in poživimo v krogu svojih najboljših prijateljev, svojih duševnih bratov. Še marsikaj bi lahko našli, toda prostora primanjkuje in zato bomo nadaljevali drugič!

Sr.

Madžarski zunanji minister grof Csaky umrl

V Budimpešti je 28. januarja umrl zunanji minister grof Štefan Csaky. Bil je komaj 44 let star in se šele lani poročil. Bolehal je na ledvicah in srcu. Imel je velike zasluge za madžarsko državo. Njegovo zadnje veliko mednarodno delo je bil pakt o večnem prijateljstvu med Jugoslavijo in Madžarsko. S tem so bili odnosi med našo državo in Madžarsko razčiščeni. Njegovi prijateljski odnosi do naše države in Slovenije so bili potrjeni tudi s tem, da je v decembru, ob priliki svojega obiska v Beogradu, prišel tudi v Slovenijo. Zato ga bomo tudi mi ohranili v najlepšem spominu kot uidevnega državnika, ki ve, da je prijateljsko sožitje med sosednimi državami najboljše in najtrdnjše jamstvo za mir in blagostanje države.

To večno prijateljstvo med Madžarsko in našo državo je ponosen dokaz, da sta obe državi za mirno sožitje in nobena ne bo trpela kakega rovarenja ob meji.

Pred odločilnimi dogodki v Albaniji

Na italjansko-grškem bojišču pričakujejo novih dogodkov. Sam zunanji minister grof Ciano in voditelj fašistične stranke so odšli na bojišče. Najbrž se bo grško vprašanje rešilo na miren način, ker pravijo, da je angleška vojska preveč zaposlena v Afriki, da bi mogla Grčiji dovolj pomagati.

Sonce je že vstalo in njegovi žarki so se lesketali v rosnati travi. Ne daleč so proti nebu štrleli sivi zvoniki cerkve Sv. Trojice.

Nekoliko okrepčan od dolge poti in neprespanske noči se je starec napotil dalje. Opiral se je na palico in koračil v hrib.

Zazvonilo je mrliču.

Stari Horvat se je zdrznil. Temna slutnja se mu je prikradla v srce. Kaj če zvoni... Toda ne, ni mogoče! Hitel je po klancu, kakor da ga podi vihar. Zagledal je sinovo posestvo.

Na podstenju je stala snaha v črni obleki. Približal se ji je.

»Prekasno, oče!« je dejala in zajokala.

»Torej že...« Starcu so se zašibila kolena.

»Da, umrl je. Ponoči je umrl.«

Znova so jo zalile solze.

Starec se je oprl ob zid, da ni omahnil. Snaha ga je prišla pod roko in ga peljala v sobo.

Kakor pijan je starec prestopil prag. Iz oči, ki se že dolgo niso orosile, se je vlił potok solza.

Starec se je zgrudil na mrtvo truplo svojega sina...

PO SLOVENSKI KRAJINI

Uredništvo »Novin« sporoča vsem prijateljem našega lista, da ima uradne ure vsak delavnik od 8—12. ure v Križevih ulici 4. Ob nedeljah in svetkih ni uradnih ur. Ravnotako naznanja, da je uprava »Novin« in M. Lista« istotam.

Le pogledajte v svoj zapisnik ali kalendar, če ste že plačali naročnino za »Novine«. Če ne, vas vljudno prosimo, da to čimprej storite po položnici ali pri širitelju. — Naročnina za »Novine« je: na širiteljev naslov 28 din, na svoj naslov 36 din na leto.

Iz Satahovec smo prejeli razveseljiv dopis: Danes, ko je katoliški tisk žrtev neprestanih napadov, smo se tudi mi vzdramili, da stopimo na branik. Toda kako bi to storili, smo se spraševali. Hitro smo jo iztuhali. Širili bomo »Novine«. Zato smo kot FO sprejeli širiteljstvo od dosedanjega širitelja Majerja Jožefa, ki je 11 let opravljal to važno službo. Sprejeli smo to zato, ker hočemo dvigniti število »Novin« v naši vasi, hočemo ljudstvu nuditi dobro čtivo, hočemo, se boriti za naš domači katoliški tisk! Že sedaj smo dobili nove naročnike! - Bog živi! - FO Satahovec.

Tajništvo JRZ iz Ljubljane nam sporoča: Nastavljeni so bili za pismonoše pri poštah: Zver Matija iz Hotize v Lendavi; Bokan Ivan iz Lendavskih gorov v Lendavi; Horvat Ivan iz Rakičane v Soboti; Gaber Franc iz Serdice v Rogaševcih. Čestitamo našim zavednim dečkom!

V nedeljo 19. jan. se je vršil v Beltincih občni zbor okrajne Kmečke zveze. Na občnem zboru so se ob tej priliki v toplih besedah spomnili smrti velikega podpornika kmečkega stanu dr. Korošca ter mu zakliali trikrat »Slava«. Občnega zbora se je udeležil tudi svetnik Kmetijske zbornice za naš okraj g. Horvat Anton, preds. obč. Črensovci, ki je podal v obširnem poročilu delovanje Kmetijske zbornice ter zahteve in potrebe, ki težijo kmečki stan v našem srezu. V odbor je nadalje izvoljen za načelnika Cigan Martin iz Gančan.

Žalna seja Zadružne elektrarne v Beltincih za dr. Antonom Korošcem. Dne 21. XII. je bila v Beltincih žalna seja Zadružne elektrarne ter je ob tej priliki v svojem spominskem nagovoru predsednik ing. Mikuz Franc povdarjal, da je videl dr. Korošec v zadružništvu predvsem tisto pot, ki vodi male narode in nižje sloje do boljšega življenja. Zato je zahteval, da se zadružno delo vrši in opravlja z največjo nesebičnostjo in požrtvovalnostjo, če hočemo podpirati pravi zadružni pokret, ki ima pri nas Slovincih nalogo, da dvigne male stanovce in tudi kmečki stan do čim večje gospodarske neodvisnosti in narodne in državne zavesti. Kajti narodne svobosčine niso zadostne, če jih ne dopolnjujejo socialne in gospodarske svobosčine. Ob koncu seje so se člani zaobljubili, da bodo varovali dedščino velikega pokojnika z zadružnim delom v tem smislu, da se dvigne blagostanje preprostega človeka s pomočjo zadružništva na čim višjo stopnjo. S trikratnim »Slava« se je seja končala v upanju, da nas bo njegov veliki duh budil k slogi in vzajemni podpori v teh težkih, resnih in nemirnih časih.

Tatinska obrt. Menda res še ta obrt najbolj nese. Najbrž plačujejo tatovi kak obrtni davek, da imajo povsod tako proste roke! Tako so kradli koruzo na veliko v Krogu pri Lukač Francu. Tudi kokošim niso prizanesli. Pri posestnikih Tišlariču in olaju je zmanjkalo 10 kokoši.

Nesrečen padec. Šestnajstletni Franc Makovec iz Globoke pri Razkrižju je tako nesrečno padel na cesti, da je v nezavesti obležal. Tako nezvestnega so prepeljali v soboško bolnišnico, kjer je ob zdravniški pomoči toliko okrevaj, da ga je mati smela na svoje veselje že peljati domov.

Zimski večeri. Po mnogih vaseh sedaj lupajo seme in češejo perje. Pri tem vlada precejšnja živahnost, ki je na včasih precej usmerjena po »sodobnem duhu« vpricho težkih vojnih razmer. Res, mladina naj bo šegava, naj prepeva in se razgovarja, toda plesne vaje v teh težkih časih naj izostanejo. Tudi takrat, če te plesne vaje prirejajo nedorasla deca vpricho »pametnih staršev«.

Kmetijski tečaj bo na Tišini za katerega vlada veliko zanimanje. Do zdaj se je že prijavilo 70 dečkov, ki ga bodo obiskovali. Tečaj se bo vršil v šoli in sicer tedensko dvakrat.

40 let dela na cerkvenem koru. V misijonski hiši pri sv. Jožefu nad Celjem je obhajal 40 letnico udejstvovanja in dela na cerkvenem koru znani organist in ekonom misijonske hiše g. Herman Edšid. Naš jubilar je doma iz Gederovec in je brat našega najstarejšega širitelja Edšid Jožefa, ki širi naš tsk, odkar je začel izhajati. Zato mu tudi z domačini želimo, da ga dober Bog ohrani zdravega in da bi s cerkvenim petjem, ki ga vodi, še mnogo let deloval na slavo in čast božjo.

Smrtna žetev. Pretekli teden je umrla na Gornji Bistrici v 78 letu starosti dobra Balažic Urša. Njena vnukinja je na Golniku pri sestrah. Pogreb je pokazal priljubljenost »mamice«, ki jo je prišla pospremit vsa vas. — Na Srednji Bistrici je umrl mlad, komaj 29 leten gospodar Kramar Ivan. Na sezonskem delu v Nemčiji se je prehladil, dobil jetiko in moral je nerad vzeti slovo od življenja. — V Črensovcih so umrle kar tri ženske in to zaporedoma, kot bi se domenile: Žalig Kata, Kelenc Ana in Ritlop Terezija. Bile so res priletne, toda škoda jih, ker novi rod jih ne bo kmalu dosegel, po vztrajnosti v delu, pobožnosti v molitvah in vdanem trpljenju. — Naj počivajo v miru.

Otroci teme... Tatvine so vedno bolj pogoste. Tako so ukradli v jelšju pretekli teden Kolenku Ivanu, poses. iz Črensovec cel voz drv. Kradljivcem so že na sledu! — V Žižkih so pregnali falote, ki so kradli vino, koruzo in kure. Bajje so sami mladoletni. Starši, pogledajte, kjer spijo vaša deca, saj se še za živino brigate in pogledate, če je vse v redu, pa bi se za lastno deco in družino ne.

Na podporo naših listov so darovali v din: N. N., M. Sobota 100; ing. Mikuz Franc, Rakičan 14; Vratuša Anton, Ljubljana 14; Škafar Matija, M. Sobota 10; Čosič Martin, D. Lendava 14; Jože Godina, Jesenice 4; g. Štefan Baša, ž. nar. B. Beograd 10. Vsem darovalcem iskrena hvala! Vidi se, da mnogi dobro razumejo vlogo našega zavednega lista in upamo, da bo omenjenim darovalcem sledilo še več.

Prekmursko muzejsko društvo v Soboti sporoča, da se bo vršil redni letni občni zbor v nedeljo, dne 9. febr. t. l. ob 10. uri v muzejski sobi ali pa v zbornici na osnovni šoli v Soboti s sledečim dnevnim sporedom: 1. Otvoritev in čitanje zapisnika lanskega občnega zbora; 2. Poročila funkcionarjev; 3. Volitev; 4. Delovni načrt za naslednje poslovno leto; 5. Slučajnosti. Predloge je treba izročiti pol ure pred obnim zborom predsedniku.

V cvetu mladosti v grob. Minulo nedeljo so na Kobilju ob veliki udeležbi položili v prerani grob mladega fanta Lopert Štefana. Komaj 24 let star je šel po plačilo k Vsemogočnemu. Življenje mu je izpodkopal bolezen jetika. Bil je dober, vzgleden fant, za katerim žalujejo ne samo mati, bratje in sestre, ampak vsi, ki so ga poznali, posebno pa fantje, člani tukajšnjega Fantovskega odseka. Bil je namreč prvi načelnik odseka. Družbeni tovariši so ga polnoštevilno spremljali na zadnji poti. Pri odprtem grobu se je v imenu Fantovskega odseka poslovil od pokojnega tovariša predsednik odseka Šabjan Mirko. Naj počiva v miru, domačim pa izrekamo sožalje!

Sebeščanovo senje v Beltincih je bilo precej dobro obiskano, a poznala se je predvsem draginja pri raznih rečeh. Pri gnanih je bilo nekaj prek 240 glav živine. Debelo živino so prodajali po 8 do 8.50 din kg.

Smrt našega najstarejšega naročnika. Nedavno je umrl v Mlajtincih posestnik Cipot Matija v starosti 90 let. Bil je svoji deci dober družinski oče in zaveden krščanski mož. Bil je naročnik »Novin« vsa leta, odkar so izhajale. Naj v miru počiva!

Svetek sv. Ivana Boska v Martinišču bo na svečnico. Sv. maša bo ob 7. in 9. uri in ob četrt na 11. uri pridiga, nato pa še slovesna sv. maša. Popoldne ob treh bo letni shod za salezijansko sotrudištvu, ki ga bo imel č. g. Anton

Morda še ne veste, da

Tiskarna sv. Družine v M. Soboti

izdeluje različne tiskovine v enobarvnem ali večbarvnem tisku, tudi po lastnih načrtih. Tiska časopise, vabila, letake, vizitke, osmrtnice, jedilne liste, rač. knjige, sploh vse, kar potrebujejo uradi, trgovci, obrtniki in zasebniki.

Tiskarna je opremljena tudi s stavnim strojem »LINOTYPE«

Točna postrežba! ♦ Umerjene cene!

Vode, inspektorijalni tajnik iz Ljubljane.

Zvesta širiteljica naših listov, Marija Gomboš iz Šalamenec se je preselila v večnost v 81 letu. Bila je širiteljica naših listov od vsega početka. Sprva je bil njeni mož, po njegovi smrti ona, sedaj pa njen sin Karel. Tako je širiteljstvo vedno pri tej družini. Naj ji bo Bog bogati plačnik za njene trude, ostalim pa naše sožalje!

Tatvine v Gančanih. Neki tat je v Gančanih pri posestniku Horvat Štefanu (po domače Kančov) vdrl v sobo in odnesel naglavni robec in 100 din gotovine. Zanimivo je, da je ostalih 300 din pustil pri miru, čeprav so vsi stotaki bili skupaj.

Nadaljevalni kmetijski tečaj pod Lipo je uprizoril v prosvetnem domu v Beltincih igro »Revček Andrejček«, ki je žela lep uspeh.

Spomska žalna slovesnost za dr. Korošcem. Ob koncu minulega meseca je priredil FO v Beltincih spominsko žalno slovesnost za voditeljem slovenskega naroda dr. Korošcem. Predsednik FO g. Glavač Ivan je v uvodnih besedah povedal, kako prav je, da se tudi naš odsek spomni velike izgube, ki je s smrtjo našega voditelja zadela ves slovenski narod. Nato je deklamiral Šipoš Rozika pesem: »Umrli nam je oče«. Za tem je učiteljski Vili Grlec spremljal na violino Gonojevo »Ave Marijo«. Središče je tvoril spominski govor akademika Jožka Györköša, ki je povdarjal velike zasluge pokojnika. Nastopila je še dijakinja Margita Balažic z recitacijo »Trije orli«. Za zaključek so še akademiki občuteno zapeli »Vigredo se povrne«. Vsi uradi in društva, kakor tudi posamezniki so bili polnoštevilno zastopani.

Kradejo na vseh koncih. Neznani tatovi so ponoči obiskali Toplekov mlin v Renkovcih in si za spomin odnesli mnogo remenja in drugih mlinarskih potrebščin. Lastnik mlina trpi več tišočakov škode. — Istotako je bilo v Gančanih odnešeno gdc. Mariji Sabotin, širiteljici naših listov, več stotov koruze. — Tudi posestnik Cuk na Ivancih je imel tatinski obisk. Odnegli so mu homote, hame in druge fijakerske potrebščine. Orožniki iščejo sled za vsemi temi tatovi.

Iz Bakovec nam poročajo: Pri nas že komaj čakajo, kdaj se bo začelo graditi novo šolsko poslopje. Sedanji prostor, v katerih je nastanjena šola, so pod vsako kritiko in nikakor ne morejo služiti svojim namenom. Tri šolske sobe, od katerih sta dve majhni, nizki, z majhnimi okni in tako vlažni, da pozimi teče voda po stenah. V takih učilnicah se poučuje dnevno 300 otrok. Starši, zavedajte se, da radi nezdravih šolskih prostorov trpijo vaši otroci. Ne oklevajte dalje, postavite si novo šolo, ki bo v ponos občanom in v korist otrokom. Ne strahajte se težav, ki vas še čakajo, ampak v božjem imenu na delo, da bo že v jeseni dozidana nova šola!

RAZŠIRJAJTE IN PODPIRAJTE »NOVINE«!

Ne pozabite,

da imam v največji izbiri in stalno v zalogi

radioaparate najboljših znamk

šivalne stroje

pisalne stroje

kolesa in gume

še vse po nizki ceni

ŠTIVAN ERNEST

Murska Sobota

Telefon št. 39.

NA PRODAJ JE

rodoviten vinograd in sadovnjak v Vaneči (nad 3 or.) s stanov. hišo. Poizve se v odvetniški pisarni Dr. PINTER in Dr. FLECK v M. Soboti.

Prosvetno polje

»Črna žena pride v Sobotu in sicer v Prosvetnem domu v soboto ob 20. uri in v nedeljo ob 15. uri. Za to dramo v 4 dejanjih. Režira znani strokovnjak na tem polju prof. Potokar. Zato naj nihče ne zamudi te ugodne prilike!

Žalna spomska slovesnost. V nedeljo 2. februarja bo imel FO in DK v Bogojini žalno spominsko slovesnost za pokojnim dr. Korošcem v Prosvetnem domu. Vabljeni vsi, ki z narodom čutijo!

»Revček Andrejček« - na odru v Bogojini. Naš fantovski odsek in dekliski krožek je na dan sv. Treh Kraljev uprizoril v prosvetnem domu lepo igro »Revček Andrejček«. Igra je razdeljena v pet dejanj. Vodil jo je naš prosvetni delavec g. Maučec. Ljudje v nabito polni dvorani, med njimi je bilo tudi naše izobraženstvo, je prav zadovoljno sledilo igri. Igralci so svoje vloge prav Revček Andrejček, ki je svojo vlogo odigral z lepim uspehom. Upajmo, da lepo rešili in navdušili publiko, posebno bo naš režiser Maučec vneto z nami delal. Vsa čast mu!

Igro so v nedeljo 19. januarja ob nabito polni dvorani in v splošno zadovoljstvo ponovili.

PREKOSNICE

Pred sodnijov.

»Sosed, kaj pa čakaš tu? Maš pravdo?« — »Ne, čakam, či bi komi svedoka trbelo.«

Pred sodcom.

Goričanec je že vse zapravdao, pa s pravdami li ne šteo končati. Ar je ne meo več s kem fiškališa plačati, je stopo kak obtoženec brez njega pred sodnika.

Sodnik: »Ar nemate s čim plačati fiškališa, vam naj mi določimo ednoga?«

Goričanec: »Ne je potrebno, pa se jim lepo zahvalim. Raj bi bio, či bi mi spravili dva dobriva svedoka.«

Vasovanje

V vedro noč sloneč ob oknu gledam. Žametno nebo se nad menoj odpira, roka božja tenke strune v noč ubira in poji naravo tiho.

Tam v gladini kodrastega mraka se golobčkov dvoje že potaplja, bela krila so samo še kaplja, ki jo tenki val noči požira.

To spomini moji vasovat gredo...

I. Krampač.

Družba sv. Rafaela naznanja:

Od ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje je prejela Družba sv. Rafaela obvestilo gleda pošiljanja denarja iz Nemčije. Delavci, ki bi radi poslali mesečno več kot dovoljenih 60 RM, morajo za vsak tak slučaj dobiti rešenje od višje Devizenstelle na svojo prošnjo. Ker pa so to obljubo dali nemški delegati samo ustmeno, a v protokol to ni prišlo, se mora vsak delavec, kateremu bi nemške oblasti zavrnilo njegovo prošnjo, obrniti na našo Narodno banko ali pa na našega trgovskega atašeya v Berlinu g. Kečiča, da bodo storili potrebne korake pri višji oblasti.

Zanimivosti

Na svetu živi preko dve milijardi ljudi. Društvo narodov je za leto 1939 zbralo podatke, ki so pred kratkim izšli. Kljub izrednim časom segajo ti podatki prav v leto 1939 in nekateri tudi v prvo polovico 1940. Zelo zanimivi so podatki, ki govorijo o tem, koliko ljudi živi sedaj na zemlji. Pri Društvu narodov so izračunali, da živi sedaj na svetu okoli 2145 milijonov ljudi. Od tega odpade največji del, to je 450 milijonov na Kitajsko, Sovjetija ima 170 in pol milijona prebivalcev, Zedinjene države v Ameriki pa nekaj čez 131 milijonov. Nemški rajh ima 79.7 milijonov duš, ni pa všteti v to število 7 milijonov prebivalcev Češko-moravskega protektorata in ne 10.5 milijonov prebivalcev, živčih v drugih krajih, ki si jih je pridružila v sedanji vojni Nemčiji. Število rojstev v Nemčiji vedno narašča. Največje padanje so zabeležili v Severni Ameriki, potem v Danski, Madžarski in nekaterih drugih državah.

Prodajalka časopisov in dediščina. Neko 19 letno prodajalko časopisov, ki je že pet let dan za dnem prodajala na oglu ceste v Bostonu časopise, je doletelo veselo presenečenje. Neki pravni zastopnik, ki je stalno kupoval pri njej časopise, jo je postavil za svojo edino dedinjo. Zapustil ji je 8000 dolarjev s

to utemeljitvijo, ker je ona bila edini človek, ki mu je njegova zadnja življenjska leta napravila prijetna s svojim prijaznim in ljubeznivim smehom. Ko je nenadoma dobila vest o tej svoji sreči, je od veselja vrgla vse časopise na cesti na tla in hitela domov. S tem denarjem si je kupila sedaj majhno trgovino.

Zakonski par je zbežal iz cerkve. V zadnjih dneh je na Danskem divjal strahovit vihar, ki je imel posledice tudi pri neki poroki. Ravno se je v cerkvi vršila poroka, ko je pridrel vihar, odnesel del cerkvene strehe in napravil velikansko luknjo. To je tako vplivalo na svate in zakonski par, da so kar meni nič tebi nič pobegnili iz cerkve sredi poroke in za njimi tudi župnik. Sreča je bila, da sta že oba povedala svoj »Da«, tako da je bila poroka veljavna.

Profesorska raztresenost.

Neki raztresen profesor se vrača z neke prireditve in ves vesel kaže ženi dva dežnika:

»Da ne boš rekla, da vedno vse pozabim... Vidiš, oba dežnika imam s seboj, tvojega in svojega...«

Zena: »Za Boga svetega! Ali ne veš, da sva šla brez dežnikov na prireditev?«

Za gostovanje

dobite vedno vsakovrstne torte, okusno okrašene ter z primernimi napisi po najnižjih cenah samo v

SLAŠČIČARNI

Sidonija Pauko

NOVAK

M. SOBOTA, Aleksandrova c.

Pošta

Gomboc Verona, Dravski sv. Križ. Naročnino sprejeli. Na letos ostalo 23.50 Din. Hvala za pozdrav, poslan grački fari. Sukič Ana, G. Slaveči 110. Novine vaše hčeri Side so prišle iz Francije nazaj s pripombo, da se ji ne morejo izročiti. **Gjorek Franc, Martjanci.** 4. aprila smo sprejeli 456.50 din, a s tega ste naročili za Červek Trezo, Nemčavci 15 din, na Dom sv. Frančiška 29.50 din. tako je ostalo na 1940. leto 412 Din. Rakocijevi še dozda niso dali prepisati Najboljše, če pri vas plačajo. — Cipot Irena je dolžna na 1939 leto din 22.50. Lani ji nismo poslali naših listov. **Kolmanko Alojz, Korovci.** Novine odposlali kakor tudi kalendar v Francijo. Položnico smo vam poslali v kuverti. **Kozar Štefan, Martinje 14.** Kalendar odposlali. **Šabjan Pavel, Kobilje 29.** 7 kal. odpo-

slali. Za račun starega leta se obrnite v Črensovce na g. Klekla. **Solar Jurij, Šalovci.** Hčer bomo iskali gor. Ko dobimo odgovor, vas obvestimo. Sprejeli 200 din; 20 si še dolžan. Törnaroja Mariča je 4 din pri nas plačala in več pri tebi ni dolžna plačati. **Cigut Jožefa vd., Renkovec.** 7 kalendarov smo vam odposlali. **Gumilar Aleksander, Vidonci 2.** Novine, ki ste jih dobili višje, razdelite za agitacijo med one, ki nameravajo naročiti naš list. **Čerpnjak Alojz, Segovci 32.** Tisti kalendar prodajte, če morete. Če ne, ga ob priliki pošljite nazaj. **Pörš Štefan, Vučagomila.** Kučkan Jožef št. 31 je imel v Zadruzi 9. din. Če je imel lansko leto, se mu vračuna, če ne, mu letos dajajte.

Tržne cene

Cene živini in kmetijskim pridelkom v Lendavi.

Biki I. vrste 8 din, II. vrste 7 do 7.50; telice I. vrste 7.50—8.25, II. vrste 6—7.25 din; krave I. vrste 5 din, II. vrste 4 din, teleta I. vrste 9—10 din, II. vrste 8 din; prašiči pršutarji 12—14 din za kilogram žive teže. — Goveje meso I. vrste, prednji del 15 din, zadnji del 16 din; goveje meso II vrste, prednji del 12 din, zadnji del 14 din; svinjina 17 do 19 din, slanina 23—24 din, svinjska mast 26 din; goveje surove kože 24 din, telečje 24 din. — Pšenica 327 din, ječmen 400, rž 350, oves 300, koruza 250, fižol do 600, krompir 125 din, seno 120, slama 60, pšenična moka do 900 din, koruzna 325, ajdova 600 din za 100 kg. — Trda drva 90—150 din za kub. m., jajca 1.25—1.30 din za komad, mleko 2 din za liter, surovo maslo 40—48 din za kilogram. — Navadno mešano vino pri vinogradnikih 8 din za liter, finejše sortirano vino pri vinogradnikih 10 do 15 din za liter.

I 284-40.

Dražbeni oklic

Dne 10. marca 1941. ob pol 11. uri bo pri podpisnem sodišču dražba nepremičnin zemljiška knjiga k. o. Renkovec vl. št. 42 pod B 38-c 5-168 ink parc. št. 353, pašnik, sedaj stavbišče, dvorišče in sadovnjak s hišo št. 134 in gospodarskim poslopjem, k. o. Turnišče vl. št. 195 B 16-c 1-112 inka parc. št. 470 travn, vl. št. 274 pod B 11-c 1-28 inka parc. št. 759 njiva in pašnik, sedaj njiva, vl. št. 669 k. o. Bogojina pod B 33-c 1-112 inka parc. št. 780 vinograd.

Cenilna vrednost Din 1.740.— Najmanjši ponudek Din 1.162.— Pravice, katere ne bi dopuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo dražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem opozarjamo na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi oddel. II., dne 31. dec. 1940.

Za novo sezono prinašamo

RADIO - APARATE

Minerva, Orion, Körting, Sachsenwerkf Hornyphon, Mende, Braun, Graetz, Z dvoletnim jamstvom. Baterijski aparati so opremljeni z D elektronskimi, delujejo brez akumulatorja.

Predvajanje aparatov brezobvezno! Ceniki franko.

DOLGOROČNO ODPLAČILO!

RADIO NEMEC

MURSKA SOBOTA

RAZGLAS

Krajevni šol. odbor v Dokležovju razpisuje na dan 19. II. 1941. ob 10. uri dopoldne v prostorih ljud. šole v Dokležovju

Prvo pismo licitacijo

za gradnjo prizidka pri ljudski šoli v Dokležovju in sicer:

1. Težaška in zidarska dela.
2. Tesarska dela.
3. Mizarska dela.
4. Kleparska dela.
5. Ključavničarska dela.
6. Steklarska dela.
7. Pečarska dela.

Pojasnila se dobe pri upravitelju ljudske šole v Dokležovju.

REDILO ZA SVINJE,

tisočkrat preizkušeni prašek za svinje, ki vsebuje tudi ribjo moko, naglo redi vaše svinje in jih dela odporne proti boleznem. 1 paket 8 din. 1 kg 25 din, po pošti s povzetjem 15, oz. 35 din. Dobi se v lekarni pri „ZAMORCU“, Maribor, Gosposka ul. 12.

Seno

za govejo živno prodaja Mursa, Krapje.

Delo dobi na Hrvatskem veččlanska delavska družina na 11 oralov obsegajočem posestvu s polovine pridelka ali z arende. Več zveš na Krapji 1, p. Veržej.

ZA DOBRO VOLJO

Ženska lepota.

Neki modrijan je takole označil žensko lepoto: lepa ženska je paradiž za oči, pekel za srce in vice za denarnico.

DOMAJNKO MIRKO • M. Sobota • Lendavska c. 8.

Imam v zalogi: Rakve (škrinje, truge, dreva) hrastove, mehki les in kovinaste. Tančice (šlare) navadne in svilene. Vence: umetne v vseh barvah. Trake za vence z napisi. — **Obskrbujem:** Pogrebe, prevoze, izkope in dekoracije pri mrtv. odru. — **Izposojam:** mrtv. oder (ravatal) in mrtv. voz. — Vse po zmerni ceni

DOMAČE PODJETJE — ZMERNE CENE — SE PRIPOROČAM.

MATIJA MALEŠIČ:

Kruh

POVEST SLOVENSKE KRAJINE

Sedmo poglavje.

Besede ljubezni.

Prelepo sije nedeljsko sonce na marof. Osameli jagnedi že zelenijo. Dolge razorane njive blestijo v rjavem sijaju.

Veren sedi na kamnu ob steni in zre po njivah, od brazde do brazde gre njegov pogled; skoro bi določil, katero je odrezal plug, za katerim je hodil. Po nerazoranih strniščih gre njegov pogled; skoraj bi določil, koliko brazd bo moral odrezati plug na tem, na onem strnišču in kolikokrat bo prehodil njivo gori in doli. Toplo sije sonce; zamižal bi in bi si siloma vtepel v glavo misel, da sedi na klopici pred svojo kočjo na Goričkem. Odpreš oči, pa nisi na Goričkem; pred teboj ni gosposkih dvorov, ni belih cest po ravnem polju, ni belih vasic, ni vijugastega pasu po ravnini! In za tem pasom ni belih cerkvic in vinskih gor! Še najbližjega marofa ne vidiš, le po daljnih vrhovih osamelih jagnedov sodiš, kje je. Pa da zamižiš in si vtepeš v glavo misel, da se greješ

na soncu na Goričkem, — bi nekaj manjkalo. Glasovi Štefana in Matjaža, Mariške in Margitke, Ludvika in Jožka bi ne zveneli na uho.

Daleč, daleč je Goričko in osem src, ki bi jih rado zazrlo oko in čulo uho.

Veren stopi v shrambo, poišče v kovčku papir, se vrne na svoj kamen ob steni in si pripravi na kolenu papir za pisanje.

V luknji smrči na slami Horvat. Ivan sedi na slami — nepopisan papir leži na njegovih kolenih. Podpira glavo in gleda na papir in pogleduje na zamreno okence. Ko da ne ve, kako bi pisal; ko da je preveč tistega, o čemer bi rad pisal, pa mora izbrati samo nekaj. Pisati mora! Med tednom pride Ritoper in vzame pisma s seboj. Med tednom pa ni časa pisati.

Andraž pol čepi, pol leži na slami, grize svinčnik in pripiše po dolgih razmišljanjih kako besedo na papir. Ko da ne more napisati tistega, kar bi rad napisal in kar mu teži srce.

Nemirno pohajkuje Geza okoli marofa. Pogleduje po Verenu, pogleduje skozi vrata na Ivana in Andraža; opazuje dečke, ki donašajo vodo na marof in premišljujejo, kako bi prebili nedeljsko

popoldne; opazuje dekleta, ki so oblekla nedeljske obleke in so žalostna, ker jih ne morejo razkazovati pred cerkvijo; opazuje moške, ki pohajkujejo okoli marofa in ne vedo, kam bi s svojim hrepenenjem po Slovenski Krajini.

Ko da gre krast, se plazi Geza k najbolj oddaljenemu jagnedu, se ozre, ali ga nihče ne opazuje, zdrkne na kolena, izvleče bel papir in začne pisati.

In vsi molče in vsi pišejo.

Piše Veren: Draga žena! Vedno mislim nate in na deco. Ob nedeljah, ko ne delamo, pa sem še celo ves božji dan v mislih pri tebi in deci...

Ne utrgaj se mi z delom, žena! Ako le moreš, se ne zadolži, tudi tedaj ne, ko pride tvoja ura...

Ako pa nikakor ne moreš brez dolga, ne posodi si pri Ritoperju...

Ivan piše: Ljubljena Ilonka! Prvo pismo v svojem življenju pišem Tebi. Kako težko čakam, da prideš na marof! Tako sam sem in zapuščen...

Ali se spomniš kedaj na tisti trenutek ob najinem slovesu? Ves dan so moje misli pri Tebi. Ponoči sanjam o Tebi. Pridi, prid kmalu! Piši mi, če kedaj misliš name in na najino skrivnost, ki je vzklikala ob slovesu.

Težko pričakujem Tvojega pisemca. Nestrpno čakam, da prideš in štejem dneve.

Pridi, prid kmalu! —

In še to pripiše Ivan: Ne povej naši Liziki, ne povej materi, da mi je težko Reci jima, da mi je dobro...

Andraž piše: Ljuba mati! Pozdravljam Vas čez ravnine in goriške griče. Srečno smo prišli... Le brez skrbi boste. Dobro mi je in zdrav sem... Veren mi je ko oče, Ivan mi je ko brat... Kruha prinesem s seboj, ne bova ga stradala, ko sva ga stradala zadnjo zimo in vsa ta leta...

In Geza pše: Lina! Ne zameri, da Ti pišem! Ne morem drugače. Vedno si mi bila dobra... Zapisana si v mojem srcu — ne morem si pomagati!...

Lina, Linica, bodi mi dobra, kakor si mi bila dobra dosedaj!... Na mojem srcu počiva tvoja kita rožmarina. Noč in dan...

Prosim Te, ne pravi o tem pismu očetu...

Piši mi, Lina, piši mi! Če drugega ne, mi piši vsaj, da se ne jeziš name...

Geza na skrivnem in plaho pogleda, ali ga nihče ne opazuje. Zapečati pismo, napiše naslov in korači k Ivanu.